

la no discriminación de la mujer trabajadora por razón de maternidad o embarazo, cuando son llamadas para la cobertura de vacantes a través de las bolsas de empleo temporal, al tiempo que se garantiza la adaptación del puesto si la situación de la mujer lo requiere. También contempla la no penalización en la bolsa de trabajo cuando por estos supuestos las mujeres no aceptan el puesto ofertado.

Quiero recordarles igualmente que por la resolución de 8 de noviembre de 2017 se ha aprobado el protocolo para la movilidad de las trabajadoras del ámbito sanitario en situación de violencia de género. Los centros de trabajo de la sanidad pública valenciana no solamente son espacios seguros y libres de violencia de género para sus usuarias, sino que también queremos que sean para sus trabajadoras.

En el protocolo se establece un procedimiento ágil y con las máximas garantías de confidencialidad para que las trabajadoras de la sanidad pública valenciana puedan trasladarse a otro centro de trabajo, reducir su jornada laboral sin merma retributiva o reordenar su jornada laboral. Todo el procedimiento se hace, desde luego, telemáticamente para evitar la revictimización de las mujeres.

Otro avance que quiero mencionar es incluir el permiso por parto dentro de los supuestos de enfermedad grave familiar a la hora de solicitar permisos. Además están previstas otras medidas como los ajustes en turnos de trabajo o preferencia de turnos más estables, permisos o excedencias en el caso de cargas familiares excepcionales.

En general, señor Subías, todas las medidas que hemos llevado a cabo las hemos extendido más allá de los mínimos establecidos por la legislación básica. Porque este gobierno en materia de igualdad no es de mínimos, sino que queremos máximos.

Para este ejercicio presupuestario, además, se ha adquirido el compromiso a través de la ley de acompañamiento de abrir un proceso de negociación en la mesa sectorial para establecer los supuestos y condiciones que garanticen las retribuciones íntegras en la adaptación del puesto de trabajo, incluida la exención de guardias en situación de riesgo durante el embarazo. Todo esto es un resumen, señor Subías, porque considero que también en la conselleria de sanidad la igualdad marca la diferencia para este gobierno.

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Passarem a la pregunta que formula la il·lustre diputada Mireia Mollà al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyora diputada, té vosté la paraula.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyor conseller, nosaltres li preguntem quina estratègia preveu la conselleria per a la rebaixa de les taxes acadèmiques.

Tots sabem..., perquè a més ha sigut estes Corts qui a proposta del Consell, en la llei de taxes va introduir esta reducció del 7% en este curs i el 8% per al curs vinent, un total d'una rebaixa del 15% de les taxes universitàries. Era una de les grans mesures en eixa llei de taxes, que era una llei que, en definitiva, regulava els preus públics i que, lògicament, dintre d'eixa ordenació se van introduir fortes mesures a favor de les persones que més necessiten de l'impuls dels poders públics a l'hora d'afavorir, en este cas, la formació, en este cas també dels joves.

Eixa rebaixa vostés la van anunciar d'eixa manera progressiva en dos fases, però eixa acumulació del 15% de rebaixa feia... aconseguir que la Comunitat Valenciana es situe per sota de la mitjana del cost que suposa la universitat per als nostres joves.

De fet, seria passar del quart lloc que lideràvem en l'antic govern del Partit Popular en el cost, en la despesa que havien de sufragar els nostres joves per a cursar estudis universitaris, a baixar a la novena plaça.

Per a nosaltres és important perquè, en definitiva, en este context de crisi econòmica és difícil dir quin col·lectiu ha patit més la brutalitat, la cruesa de la crisi, però és ben cert que quan parlem, per exemple, de les persones majors, més adultes, que diguem que s'han trencat projectes de vida, quan parlem dels joves directament la pregunta que es fan és: ¿quin projecte de vida?

És a dir, en una situació de crisi econòmica brutal que s'ha encruelit amb el sector dels joves, n'hi ha molts joves que, en definitiva, no és que se'ls haja trencat el projecte de vida, és que no saben exactament ni tan sols quin projecte de vida poden somniar.

Perquè, en definitiva, els poders públics, en este cas el Govern d'Espanya en mans del Partit Popular, del senyor Rajoy, el senyor Wert va fer eixe Reial decret 14/2012, de racionalització de la despesa pública en l'àmbit educatiu, i ja en eixe moment indicava a les comunitats autònomes que havien de pujar d'una manera molt considerable, molt dolenta les taxes universitàries.

Sí que és veritat que deixava un interval de possibilitats, un percentatge en el qual les comunitats autònomes podien manejar-se, podien haver-lo deixat a la mínima expressió, però ací teniem un govern a l'altura d'eixa poca sensibilitat i va decidir pràcticament arribar al màxim legal que establia este reial decret de l'apujada de taxes universitàries.

Això va produir que, lògicament, n'hi haguera moltíssims joves valencians en possibilitat d'entrar a estos estudis universitaris que ni tan sols entraren, o molts d'ells van haver d'abandonar els seus estudis per no poder fer front a la despesa universitària.

La CRUE, en general, estima, la conferència de rectors, en els cinc anys de valoració de l'entrada en vigor d'este reial decret, vora més de cent mil joves arreu de l'estat espanyol han sigut expulsats pel fet efectivament de no poder fer front a les quanties de les taxes universitàries.

Ací quan entrà el govern del botànic calgué planificar un ordre de prioritats. Saben tots que la primera prioritat del govern valencià va ser enfortir la política de beques universitàries que, en definitiva, tracta d'una manera diferenciada als joves que tenen menys recursos, es va enfortir; i el següent pas va ser este anunci de rebaixa de les taxes universitàries.

A mi m'agradaria conèixer eixa estratègia de la conselleria, perquè vosté junt a la conselleria d'educació han sigut els partícips d'esta mesura i, a més, de la conseqüència que ha tingut positiva també a l'hora d'anunciar i planificar, pressupostar, que eixa baixada de les taxes no repercutisca en els recursos que puguen tindre les universitats. I per això n'hi ha partides per a compensar.

M'agradaria que vosté em contestara...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Mollà Herrera:

I acabe diguent-li que continuen en eixa dinàmica, en definitiva, quan tenim gent en la nostra terra que es pregunta: «¿I quin va a ser el nostre projecte de vida?», que tinga al seu costat a La Generalitat per a resoldre este dubte.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyoria, efectivament, esta és la pregunta més important: ¿què fa un jove amb el seu projecte de vida que depén molt de l'oportunitat que tinga per a poder estudiar i per a poder estudiar en la universitat?

He de dir-li una cosa. El govern del que jo forme part té molt clar això, que el factor econòmic no siga cap barrera per a ningú, per a la realització d'estudis universitaris. Com ha dit vosté –i la CRUE ha recordat–, més de cent mil joves (*soroll de papers*), xics i xiquets han hagut d'abandonar la universitat per falta de mitjans.

En eixe sentit, portem endavant una doble estratègia: d'un costat –i com específicament pregunta la seua senyoria–, rebaixar les taxes acadèmiques; però l'altra –i també ho ha dit vosté– augmentar les beques per als estudiants.

En este curs ja han baixat un 7% respecte del curs anterior i el vinent baixarà en un altre 8%. D'esta manera, a l'inici del curs 2018-2019 el preu de les matrícules serà un 15% més baix que en el curs 2016-2017 que és el que heretàvem del govern anterior.

Però això, senyoria, no és gratis, té un cost important per a les universitats, i no volem que la universitat pública patisca cap deteriorament de la seua capacitat docent i investigadora. Per tant, hem aplicat la rebaixa amb prudència per a poder compensar-la amb una aportació amb càrrecs als pressupostos de La Generalitat, malgrat els problemes d'infrafinançament que patix, que patim la Comunitat Valenciana per a finançar els serveis públics que presta.

Cosa que per exemple –és interessant açò que li diré ara a la seua senyoria– no ha fet per exemple la Comunitat de Madrid que no ha compensat la rebaixa de taxes que ha aplicat, i sembla que s'estima més presumir d'impostos baixos que de finançar les universitats públiques, potser perquè aposta per les universitats privades –és possible– i perquè siguen els fills d'estes qui més impostos estalvien qui puguen anar a la universitat, a la privada, naturalment.

En el nostre cas evidentment no és així, la llei de pressupostos de La Generalitat de l'any 2018 ha dotat d'una línia, la T8241 anomenada «compensació per reducció de taxes universitàries», amb 8,5 milions d'euros per a compensar les baixades de taxes.

Però també som conscients que la barrera econòmica per anar a la universitat no només opera a l'haver de pagar taxes acadèmiques. Desplaçaments, manutenció fora de la residència familiar, sacrificis de la possibilitat d'ingressos alternatius, o haver de compatibilitzar els estudis amb un treball són també obstacles per a estudiar. Per això, la baixada de taxes l'hem combinada amb un augment del programa de beques perquè ningú es quede sense poder anar a la universitat –com he dit anteriorment.

La Generalitat en l'any 2018 invertix en beques –¡atenció!– 30 milions d'euros, 8 milions més que en l'any 2017, i el que suposa un increment del 35,7% i quasi el doble de la quantitat que el Partit Popular destinava en l'any 2015.

No tots els governs som iguals. La Comunitat de Madrid, per exemple, no destina enguany més que 10,8 milions d'euros per a beques d'ensenyament universitari per a les classes socials menys afavorides, no és la seua prioritat, i pense vosté que la població madrilenya és molt superior a la valenciana.

En definitiva, a la Comunitat Valenciana 43.000 estudiants universitaris gaudixen de beca en el curs 2017-2018, vora un de cada tres, vora un de cada tres, i pretenem que continue augmentant la ràtio, especialment pel costat dels segments de població menys afavorida perquè vol aprofitar tot el talent possible i totes les possibilitats d'igualtat d'oportunitats i de cohesió social, i la universitat pública oberta i de qualitat és el millor lloc que n'hi ha per aconseguir eixos objectius.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta que formula l'il·lustre diputat Antonio Woodward al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Woodward, té vosté la paraula.

El senyor Woodward Poch:

Buenas tardes.

Buenas tardes, señor conseller.

Mire, este Consell se apresuró a anunciar el cumplimiento con el periodo medio de pago a proveedores pese a la infrafinanciación en su anuncio de febrero en relación a diciembre del 2017. Anunció incluso el cumplimiento, por primera vez desde el 2014, con el plazo legal de treinta días, con un plazo de pago en diciembre de 28,51 días que luego se ha modificado a 27,50 días; noviembre había sido de 53,80 días; octubre con 55,36; y septiembre con 56,80. Desgraciadamente, en enero hemos vuelto a incrementar el pago ese a 37,31 días a los proveedores.

Pero mi pregunta va relacionada, como usted bien sabe, a qué medidas va a llevar a cabo el Consell para cumplir con su compromiso con los autónomos. Según los datos de ATA, el informe de morosidad sitúa a la Comunidad Valenciana como la administración autonómica que peor paga a sus autónomos de toda España.

Uno de los mandatos de la Resolución 184 que se aprobó aquí, en Les Corts, en el 2016, instaba al Consell a cumplir con el pago con los autónomos. Mientras el periodo de pago medio de las administraciones autonómicas se sitúa en 49 días de media de pago, la Comunidad Valenciana es la última con un plazo de 82 días en el 2017; por contra, el País Vasco o Navarra se sitúan en 27 y 30 días, que además de la buena gestión creo que algo influirá en los privilegios que partidos como el suyo otorgan a estos territorios, llámese cupo vasco.

¿Qué medidas va a adoptar para el pago de las facturas de los autónomos valencianos por parte de su administración y cumplir con el periodo legal establecido?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

Li contestarà el conseller d'hisenda.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyoria.

En relació a la pregunta que formula sobre el tema del termini mitjà de pagament a proveïdors, que, malauradament, sorgix de manera recurrent en tots els períodes de sessions, en aquest cas focalitzat en els autònoms, he de manifestar-li que este Consell està aplicant mesures de gestió (*algú tus*) i d'utilització de recursos de tresoreria disponibles per tal de reduir el període mitjà de pagament a tots els creditors, i estem tenint resultats que òbviament beneficien també els autònoms.

En eixe sentit, el termini de pagament de més de 80 dies dels autònoms, del qual se n'ha parlat, deu de ser una dada no oficial i probablement ja obsoleta perquè amb dades de desembre, com vosté mateix ha reconegut, del 2017, oferides pel ministeri d'hisenda, el termini mitjà de pagament global de Generalitat era de 28,5 dies. Ara és de 38, pensen vostés que estem en el canvi de pressupost i s'ha d'obrir el pressupost posteriorment, però estem en unes xifres radicalment diferents a les de l'època anterior.

I els autònoms –li ho dic de veritat–, els autònoms són uns dels col·lectius prioritzats a l'hora d'efectuar els pagaments, així és com té ordenat la tresoreria de La Generalitat que ho faça.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor Woodward continuarà formulant la pregunta.

Senyor Woodward, quan vosté vullga.

El senyor Woodward Poch:

Sí, yo ya le he dicho las cifras, que me las ha confirmado usted, y lo único que me reflejo es al informe que hace ATA sobre el 2017 y los pagos que se le hacen a los autónomos. Es cierto que puede ser la diferencia entre la contabilización o el cálculo que hacen ellos en el momento de emitir la factura y la que hace la administración a la hora de contabilizar la recepción de la factura.

Pero es de señalar lo que le decía, que, efectivamente, los autónomos en la Comunidad Valenciana..., la Comunidad Valenciana es la última comunidad en el territorio español que paga a sus autónomos, 82 días, con respecto a la media de 49 días. Y si le quitamos 30 días por la gracia de la contabilización, estaríamos en unos plazos que superan a lo establecido.

Y por eso yo quería que me explicara las medidas que va a realizar, ya me ha dicho que son las mismas que cualquier proveedor –entiendo que son así y deben ser–, pero me gustaría que me las explicara un poco con más detalle porque, realmente, ya le digo que en enero del 2018 ya hemos vuelto a aumentar el periodo de pago de todos los proveedores.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*